

Publicerad 2020-12-07 19:58 av Per Teofilusson

Så.

En natt utan sömn. Händer och fötter svala. Jag mår i mörket gott och i själva fundamentet ett levande liv, men de här många dagarna utan en kram eller en hand över min eller i min gör människodjuret i mig sårbart. Döden slickar mina lungspetsar, is om revbenen, frost i svalget. I drömmarna huserar alla en gång levande, de rumsterar om och kanske ropar de mig lågmält pratande till sig. De är alla vänliga och till synes friska.

*

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Per Teofilusson med Poeter.se id #8321 innehar upphovsrätten